

Quæstionum, Et Resolutionum Legalium Libri Duo

Quorum Prior in duas Partes divisus, continet Resolutiones Beneficiales,
Canonicas Et Regulares: Secundus Controversias Civiles determinat

Quæstionum, Et Resolutionum Legalium Libri Duo - Quorum Prior in duas
Partes divisus, continet Resolutiones Beneficiales, Canonicas Et Regulares:
Secundus Controversias Civiles determinat

Tonduti, Pierre François de

Lugduni, M.DC.LXXXIX.

Cap. CLXXXVIII. Constitutioni Ægidianæ locum esse in Ciuitate
Auenionensi, quoad executionem sententiæ latæ in judiciis possessoriiis,
non obstante appellatione: idque tam in prima quàm in secunda ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98388](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98388)

Q. & Res. Civil. Pars II. Cap. CLXXXVII. 183

- 6 Idque potissimum procedit ex eo, quod alimentum conuerti debent in vsum mariti, & familiae, ac liberorum, & propterea illis per iuramentum vxoris praediciari non potest, quia iuramentum nunquam operatur in tertii praedicium: *Surd. de alim. tit. 1. q. 1. n. 19. & q. 3. n. 10. & conf. 269. n. 12. post med.*
- 7 ¶ sicut dicitur de rebus & fructibus bonorum, super quibus vxor fuit assecurata pro dote: *l. si in l. si constante. n. 234. vers. idem tener. ff. sol. matr. Curt. sen. conf. 57. n. 1. vers. contrariam sententiam, & n. 3. vsque ad finem, Galerat. de renunciat. centur. 1. c. 50. n. 10. vers. quod autem diximus.*
- 8 Neque dicatur, quod commoditas alimentorum cedi potest, maxime interveniente iuramento. Respondetur enim quod hoc fieri non potest, nisi interveniente autoritate Praetoris, qui cognoscat, an tales sint causae, quae alienatione suadeant: *Cordub. in d. l. si quis a liberis, §. parens. n. 73. & n. 48. & 49. ¶*
- 9 Quod decretum non perfunctorie, sed cum causae cognitione interponi debet. Nam *Primum*, quare debet de causa alienationis. *Secundo*, de modo. *Tertio*, de personis, ut plenius explicat I. C. in l. cum ii, §. vult igitur oratio: ff. de transact. Nam si iudex aditus non adhibita causae cognitione autoritatem interposuerit, contractus nullus remanet: *d. l. cum ii, §. si Praetor. ff. de transact. Mantic. de tacit. convent. lib. 26. tit. 3. n. 7. Odd. de resit. in integr. part. 1. q. 22. n. 62.*
- 10 Et praemissa multo magis procedunt, quia agitur de alimentis debitis iure sanguinis, quibus propterea minus renunciari potest, etiam cum iuramento: *Mantic. loco citato, n. 13. Duran. decis. 95. n. 10. & 11.*
- Nec obstat, si dicatur hic agi de alimentis praeteritis, cum lapsus fuerit tempus cessionis dictorum alimentorum, quae tantum facta erat ad triennium.
- 11 Respondetur enim, alimenta dici futura quaecumque post tempus litis contestatae debita fuerint. *Verall. decis. 14. part. 1. Salgad. de Reg. protest. p. 3. c. 1. n. 11. & bene in casu nostro tradit Vinc. de Franc. decis. 605. per tot.* ubi dicit quod licet alimentarius aliunde vixerit, nec debita pro alimentis suis contraxerit, nihilominus petere potest alimenta a die litis contestatae; quia dicuntur futura, & dicta decisio loquitur in terminis filii spurii alimenta petentis.
- 12 Nec potest opponi, quod praesumatur, filiam alimenta sibi, & familiae suae tribuisse ex pecuniis provenientibus ex pretio dictae alienationis. Quia ratio illa, & praesumptio est nimis vaga, & omnes qui emerent alimenta contra dispositionem legis, hoc semper allegare possent, & sic legis intentioni fraudem facere; quia non praesumitur qualitas locupletationis, sed ea est probanda in specie: licet enim pecuniae fuerint receptae, tamen potuerunt consumi, vel alias dissipari: ¶ & ideo non valet consequentia, quod ista mulier locupletior facta fuerit, quamvis probatum fuisset illam pecunias recepisse: *Gratian. cum pluribus per eum allegatis, discept. 422. num. 4. Menoch. remed. 15. recuper. posses. n. 585. 586. & 587. & lib. 6. praesumpt. 27. n. 6. quod maxime procedit in casu proposito, attenta nullitate contractus de quo agitur: quia certum est, ¶ quod quando contractus est nullus, is contra quem agitur de nullitate, tenetur probare locupletationem aduersarii, si opponat de pretio per eum soluto: Menoch. d. praesumpt. 27. n. 10. Gabriel conf. 35. n. 22. vol. 2. Sfort. Odd. de resit. in integr. part. 1. quaest. 4. artic. 5. n. 52. vers. pro concordia, & num. 23.*
- Cum autem iterum de praemissis dubitaretur, Dixi non posse in dubio revocari nullitatem contractus alienationis alimentorum, de quo agitur: quia filius non potest sibi praediciare pro alimentis, iure san-
- Sanlegerii quaest. & resol. civil. T. II. P. II.

guinis sibi a patre debitis, etiam cum iuramento: *Ror. decis. 3. 1. n. 2. part. 1. recent.*

Quod procedit etiam in spuris, vel naturalibus liberis: quia quoad alimenta non differunt spurii, & illegitimi a legitimis: *Lup. de illegit. com. 2. §. 1. n. 8. & sub n. 28. Fontan. de pact. nupt. claus. 5. gloss. 8. part. 1. num. 77. Gratian. discept. 567. num. 26. Ror. decis. 194. num. 50. part. 1. recent. in terminis Surd. de alim. tit. 8. privileg. 56. n. 40.*

Praeterea dum agitur de praedicio Tertii, nempe mariti, & liberorum, ut mox ostendimus. Sed dubitatum fuit, quid si ex postfacto appareat, recedentem ab alimentis, aut iis praediciantem, non indiguisse, utrum revalidetur contractus.

Respondendum est, contractum semper nullum remanere, quia in omni materia attendendum est tempus contractus: *l. si voluntate, cum ibi notatis, C. de rescind. vendit. & in puncto tradit Surd. de alim. tit. 8. privileg. 56. n. 79. ubi reprobat Alciatum, tenentem quod contractus super alimentis sit validus, si ex postfacto appareat illum fuisse vtilem. Et contrarium asserit ea ratione, quia tempus contractus inspicendum est: & num. sequentibus ostendit tales contractus claudicare, & validos esse si velit alimentarius, sin minus invalidos. ¶ Imo quando receditur a forma alimentorum, contractus est omnino nullus, etiam si alimentarius velit illum approbare: *Surd. ibid. n. 83. sed in omnem eventum, qui allegat contractum fuisse vtilem alimentario, hoc tenetur probare: Surd. d. privileg. 56. num. 71. & supra ostendimus. Vnde contractus sine solemnitate decreti factus, sine dubio nullus declarari debet: l. cum hi, ff. de transact. & l. de alimentis, Cod. eod. tit.**

CAPUT CLXXXVIII.

Constitutioni Aegidianae locum esse in Civitate Avenionensi, quoad executionem sententiae latae in iudiciis possessoriiis, non obstante appellatione: Idque tam in prima, quam in secunda instantia. Nec ad retardandam executionem sufficere, si productiones factae fuerint post sententiam. Verum si ex huiusmodi productionibus constet de iniustitia sententiae iudicis a quo, supersedendum erit in executione. Utrum suspendi debeat executio possessorii iudicii, non obstante Aegidiana, quando inter bona quae petuntur, adfunt aliqua supposita dominio directo Ecclesiae. Et an executio post appellationem facta, sit attentatoria, maxime superveniente rescripto commissionis causae appellationis, quod retrorahitur.

SUMMARIVM.

- 1 Aegidiana constitutio prohibet appellationem in remediis possessoriiis, quando in sententia non adest nullitas.
- 2 Constitutio Aegidiana locum habet in Civitate Avenionensi.
- 3 Notario actoris fides plena adhibetur in iudicialibus.
- 4 Immissio datur heredi scripto, quamvis testamentum non fuerit productum, nec exhibitum, si de eo constet per confessionem partis.

Q 2 5 Immissio

- 5 Immissio non debet denegari confesso de fideicom-
misso, & de bonorum identitate.
- 6 Depositi iudiciale habet vim solutionis.
- 7 Confessio simulata dotis recepta non prejudicat ma-
rito, nec illius heredibus.
- 8 Donatio inter virum & uxorem utrum morte con-
firmetur.
- 9 Perceptio fructuum post mortem mariti reddit cre-
ditum dotis illiquidum.
- 10 Injustitia allegata ad impediendam executionem sen-
tentiae, non potest probari ex noviter productis.
- 11 Executio tamen sententiae est suspendenda, si de
illius injustitia appareat evidenter ex novis
productionibus.
- 12 Egidiana constitutio locum non habet, quando in-
ter bona qua petuntur, adsunt aliqua qua sub-
sunt dominio directo Ecclesiae.
- 13 Hoc locum habet quando ista exceptio fuit apposta
ante sententiam, & non post ipsam.
- 14 Quando in certis capitibus adest mixtura in sen-
tentia, non ideo retardatur executio quoad capi-
tula separata, in quibus non adest mixtura.
- 15 Quae deducta fuerunt in sententia tantum per mo-
dum causae, non inducunt mixturam.
- 16 Constitutio Egidiana locum etiam habet in se-
cunda instantia.
- 17 Non dicuntur attentata, quando sententia erat
exequibilis, quamvis causa esset commissa cum
clausula, quatenus locus sit Egidianae.
- 18 Rescriptum commissionis causa appellationis su-
perueniens, quando retrotrahatur ad effectum
attentatorum.

DECISIO
SACRAE ROTAE ROMANAE,
Coram R. P. D.

ROJAS
Ejusdem Rotae Auditore.
IN CAUSA
Avenionensi Hereditatis.

Mercurij 10. Iunij 1648.

ONSTITUTIONEM Egidianam prohi-
bentem appellationem in iudiciis pos-
sessoris locum habere, quotiescumque
sententiae non sint notorie nullae, &
injustae, receptissima est opinio Rotae, ut in dec.
445. in fin. p. 1. divers. Seraph. decif. 123. n. 2. Burat.
decif. 630. n. 2. & decif. 850. n. 4. ac decif. 80. n. 15. &
segg. par. 4. tom. 2. recent. Quapropter stante vali-
ditate, & iustitia sententiae A. C. latae ad favorem
Honorati Iaquae, resolutum fuit esse locum Egi-
dianae ad effectum rejiciendi appellationem sus-
pensivam, ab illa interpositam.

Nec dicatur, dictam Constitutionem uti localem
non habere locum in Civitate Avenionensi, juxta
opinionem Contard, de Egidian. q. 3. per tot. Quia
cum illa sit ordinatoria iudicii, debet attendi locus
ubi illud actum fuerit, non autem originis, ut refert
idem Contard, limit. 4. ration. canon. re. integ. n. 11. &

12. & in verbo Egidiana, q. 6. n. 2. & 7. fol. 642. Rot.
dec. 117. n. 18. part. 5. recent. ultra quod Rota alia-
cenfuit, dictam Constitutionem locum sibi veni-
care in Civitate Avenionensi, ut in Avenionensi
lit. 22. Maii 1652. coram Capisucco relata per Ca-
potaq. decif. 226. part. 1.

Nullitates autem contra dictam sententiam addi-
tae non subsistunt. Altera enim resultans ex omis-
sione terminorum substantialium corruit ex factis,
quia apparet ex fide Notarii actuarii illos fuisse ad-
vnguem servatos, cui in Curia plenam fidem adhi-
bendam esse pluries firmavit Rota coram Seraph.
415. n. 5. & dec. 755. n. 3. Burat. decif. 444. n. 6. &
688. n. 17. in addit. Altera vero resultans ex requi-
sitis A. C. concessit immisionem in bonis q. Iosephi
Iaquae praedicti Honorato ejus fratri tanquam heredi
testamentario vigore l. fin. C. de edict. Divi Adri-
an. toll. non productis tamen praedicti testamenti Iosephi,
non fuit habita in consideratione. Quamvis enim
pro validitate huiusmodi iudicii requiratur
exhibitio testamenti non cancellati, neque additi,
juxta expressam dispositionem text. in d. l. fin. at-
amen cum Joanna Savina colligans pluries iudicia-
liter falsa fuit nedum existentiam testamenti, sed
etiam, quod in illo praedicti Honorati erat pro
mediate hares institutus, hoc quidem sufficit ad
effectum consequendi validam immisionem v. g. d.
l. fin. absque alia testamenti exhibitione ex hac ra-
tione, quia confessio partis aequipollent instrumentis,
ut scribunt Bald. in d. l. fin. m. 7. ad fin. ibique Alex.
n. 21. Dec. n. 39. prope fin. Iacobin. n. 35. Menoch. de
adipisc. remed. 4. n. 102. Mart. de success. legal. part. 4.
q. 16. art. 1. n. 7. vers. nam si non conceditur, cum aliis
allegatis a Modern. Bonon. de acquir. poss. art. 1. q.
n. 32. Adeo ut ambigendum non sit de validitate praedi-
cti iudicii, cum ex actorum resolutione de ea in reliquis
sufficere appareat, juxta v. g. Caputaq. dec. 260. p. 2.

Iustitia pariter est evidens, nam A. C. diligenter
bona a praedicti Iosephi relicta, concessit primo
immisionem Honorato in omnibus bonis, quae pro-
veniebant ex fideicommissis q. Bartholomaei ad fa-
vorem dicti Honorati purificato, super quibus non
cadit haesitatio, ex quo existentia fideicommissi
purificatio, & bonorum identitas non controversatur
quibus concurrentibus nunquam denegatur immis-
sio ex remedio d. l. fin. C. de edict. Divi Adri. tollent. ut
Rotae opinione perpetuo retentam, ut in dec. 1314.
p. 1. decif. 68. in princ. p. 5. dec. 306. m. 1. p. 6. n. 10.
decif. 244. pariter n. 1. p. 7. rec. & in aliis passim allegatis.

Secundo concessit immisionem dicti Honorati
super medietate bonorum hereditarium praedicti
Iosephi, quia in eadem fuit haeres scriptus a testato-
re, quo stante ad effectum consequendi immis-
sionem intrat dispositio d. l. fin. ut supra dictum fuit.

Credita vero hodie a Joana cohorte de pro alio
medietate praetensa minime eam impedire poterunt,
quia cum de illis coram A. C. nulla deducatur
justificatio, attendenda non erant, nam non erant
nullae sunt qualitates: l. ejus qui in provisione, ff. de
cert. pet. Burat. decif. 293. n. 1. Etenim doctrina
eodem iudicio fuit, quod Joanna praedicta
ratione ejus dotis erat creditrix dicti Iosephi
viri in scutis 600. de quibus solum apparebat
titio; ideoque A. C. in ejus sententia mandavit, ut
Honoratus restitueret Joannae praedictae pro rata
sibi tangente scut. 300. prout restituta dicuntur me-
diante deposito, & quod habet vim solutionis, & de
judicialiter factum fuit, citata eadem Joanna ad re-
piendum, quae recipere recusavit, ut notat D. de
l. accepta, C. de usur. Greg. dec. 214. n. 1. cum aliis citatis

Q & Res. Civil. Pars II. Cap. CLXXXVII. 185

in Camerin. pensionis, 11. Maii 1626. coram bon. mem. Pirovano. Itaque stante solutione pro dicta summa, nulla competere poterat retentio, quæ esset apta ad impediendam prædictam immisionem.

7 Aliud creditum scutor. 1500. vñd cum illorum fructibus, pariter coram A. C. deductum non subsistit, tanquam simplex confessio de recepto facta à marito post contractum matrimonium, quæ nullam probat solutionem, nec consentienti præiudicat: ex congestis per Rotam decif. 55. n. 1. part. 6. & in terminis firmatum fuit in decif. 259. n. 8. & 9. part. 7. recent. ex eo, quia dicta confessio præsumitur simulata, & quæ magis in casu nostro, cum dictum instrumentum confessionis sit contrarium instrumento dotali; in hoc enim legitur, in dotem data fuisse bona præsentia, & futura, & in illo duntaxat bona præsentia: qua simulatione stante, confessio non præiudicat, neque marito, neque ejus hæredibus, ut dixit Rota coram Greg. decif. 67. n. 3. & coram bon. mem. Merlino in Romana doris, seu restitutionis in integrum, 27. Iunii 1636. † An verò prædicta confessio facta à viro sustineri possit saltem in vim donationis causa mortis, propter superuenientem viri mortem, juxta text. in l. quod de suo, C. de dot. caut. & alios allegatos in Ariminen. doris, 4. Maii, & 27. Iunii 1646. coram R. P. D. meo Verosio, noluerunt DD. hoc in præsentis inspectione discutere, cum sufficiat ad effectum denegandi retentionem pro dicta summa, quod dictum creditum reddatur illiquidum; nam Joana pro illo excomputare debet omnes fructus per ipsam perceptos post moram ex bonis viri ab eadem retentis, ascendentibus ad

9 scuta 4000. † Ideo cum illud non sit ita liquidum, ut contrarium probari non possit in petitorio, nunquam datur retentio: Surd. decif. 46. in fin. & dec. 184. n. 6. Seraph. decif. 145. n. 1. Caval. decif. 539. n. 5. & decif. 411. n. 24. part. 5. recent. & dictum fuit coram me in Neapolitana pensionis, 2. Martii 1643. sicque ex hoc capite sententia prædicta nullam continet iniustitiam.

10 Alia verò credita hodie pro parte Joannæ deducta pro consequenda retentione dd. bonorum, reiecta fuerunt, ex quo illorum justificatio fieri debebat coram A. C. ad hoc ut illius sententia remaneret iniusta, & consequenter appellabilis, quia iniustitia semper resultat debet ex eisdem actis, non autem ex notitiis deductis: juxta vulgatam opinionem Rotæ, ut testatur Burat. d. decif. 630. n. 3. & decif. 850. n. 4. ac decif. 80. n. 10. cum seqq. part. 4. tom. 2. recent. ea ratione, quia in executivis non attenditur possibilitas juris deducendi, sed quid fuerit deductum, ut in decif. 306. n. 37. recent. Ideo his creditis post sententiam productis non obstantibus, DD. resolverunt esse locum Egidianæ. † Exinde tamen non inferitur, quod hodie Joana Savina nequeat ad impediendam ulteriorem executionem in bonis tantum Iosephi opponere retentionem pro dd. creditis, quatenus justificentur, ex regula, quod quando ex iuribus post sententiam deductis, appareat de illius iniustitia, executio est suspendenda, ad relata per Caputaq. decif. 114. n. 2. par. 3. & per bo. me. Peniam decif. 185. n. 1. & 2. & in decif. 264. n. 8. & 10. par. 7. recent.

11 Nec virget pro excludenda prædicta Constitutio ne Egidiana, quod inter bona, super quibus concessa fuit immissio, addit quoddam corpus sub directo dominio Ecclesiæ, quod ratione connexionis, & dignioritatis efficit, ut illa non habeat locum nendum in dicto corpore, sed nec etiam in aliis merè laicalibus: ex relatis per R. P. D. meum Cerrum in Sanlegerii quæst. & resol. civil. T. II. P. II.

Viterbien. fideicommissi, seu attentatorum, 16. Iunii 1643. & 30. Maii 1646. coram R. P. D. meo Bichio.

Quoniam dicta conclusio limitatur, quando hæc exceptio ante sententiam, & executionem deducta non fuit, quo casu deveniri posset ad validam executionem; cum hæc qualitas Ecclesiastica ignorabatur per Iudicem, & patrem, sicut evenit in casu nostro: ut in terminis declaravit Rota decif. 180. n. 2. part. 1. divers. & decif. 296. n. 13. post Post. de manutent. ac in Romana de Cesariis, 30. Maii 1639. coram R. P. D. meo Ghislerio.

14 Minus refert, quod dicta sententia A. C. uti reuocatoria primæ, ac canonizans fideicommissum Bartholomæi, contineat mixturam; ideoque effecta fuit appellabilis, ut tradit Caval. decif. 505. per totam. Quia prima sententia est merè interlocutoria, lata super incidentibus, non autem super negotio principali; ac fuit reuocata per capitulum separatim. Vnde dato etiam, quod contineret mixturam in dicto capitulo reuocatorio, illa tamen non potest considerari in aliis capitulis, ita ut efficiatur in totum appellabilis, ut probat Scacc. de appell. q. 17. limit. 6. mem. 9. n. 32. & n. 37. cum aliis adductis per Rotam decif. 205. n. 12. & seqq. part. 6. recent. & in Romana fideicommissi de Spiritibus, 14. Iunii 1645. coram R. P. D. meo Cerro. † De fideicommissio verò Bartholomæi habita fuit ratio tantum per modum causæ, quod non inducit mixturam: Contard. de mem. q. 15. num. 41. vers. unde in specie, Rot. decif. 296. n. 4. post Pacif. de Salvian. interd. & dec. 381. num. 2. vers. nec dicta mixtura, p. 4. divers. ac in Avenionensi juris pascendi, 7. Iunii 1627. Coram Card. Virili.

16 Denum non subsistit, quod in secunda instantia non habeat locum dicta constitutio, quia illa locum sibi vendicat non solum in secunda, sed etiam in quacunque instantia, licet reus fuerit in prima absolutus: Rota decif. 201. n. 1. & 2. part. 3. divers. decif. 173. n. 3. part. 1. & decif. 264. n. 2. part. 6. recent. Caval. decif. 69. n. 1. & 2. & in terminis affirmavit Rota in d. Romana fideicommissi de Spiritibus, coram R. P. D. meo Cerro, §. idque non obstante.

17 Itaque cum locus sit Egidianæ, nulla adsunt attentata, quæ revocanda sint, dicta enim constitutio, rejiciendo appellationem rejicit pariter attentata, & quamvis commissio causæ emanaverit cum clausula, quod sit locus Egidiana: hoc tamen non reddit attentatam executionem antea factam, dum constat de iustitia, & validitate sententiæ, quod operatur, ut intret illius dispositio, ut supra firmatum fuit juxta distinctionem adductam per Rotam in Ariminen. domus, 7. Maii 1635. coram Reverendiss. D. meo Decano, & in Anconitana redditionis rationis, 10. Decembris 1646. coram R. P. D. meo Ghislerio. Ultra quod in casu præsentis, nullo modo considerari possunt attentata, quia executio facta fuit post lapsum decendii dati ad appellandum, nulla interposita appellatione. Ideoque dictum fuit non applicari conclusionem, quod rescriptum appellationis superueniens retrahitur, & reddit attentatum quidquid antea gestum fuit. † Nam illa procedit, quando interposita legitur appellatio, illaque simpliciter admittitur, vel quando infra tempus datum ad appellandum aliquid gestum fuerit, ut distinguendo dixit Rota in Comen. Insuperatratu, 25. Iunii 1646. coram R. P. D. meo Corrado. & in Comen. Capella, 24. Ianuarii præteriti, coram Reverendiss. D. meo Decano. Et ita utraque, &c.